Trei jocuri, o singură echipă şi o experienţă utilă

de N. Petrescu, din colectivul de antrenori al lotului de fotbal al R. P. R.

Reprezentativele noastre de fotbal au avut, între 19 mai şi 19 iunie, o bogată şi intensă activitate internaţională. In intervalul unei luni, ele au susţinut opt întîlniri, cîştigînd două, terminînd la egalitate patru şi pierzînd două. Dintre aceste rezultate se cuvin subliniate meciurile nule cu echipele U.R.S.S. şi Suedia (tineret) şi victoria asupra Greciei la Atena, care ne dă o şansă în plus în întrecerea pentru calificare în turneul final al campionatului mondial.

Desigur că fiecare dintre echipele reprezentative merită atenţie deosebită, dar cred că — dat fiind faptul că fotbalul nostru se află angajat într-o luptă de prestigiu prin participarea la preliminariile campionatului mondial — în primul rînd se cade să ne ocupăm de echipa naţională A. Şi pe marginea activităţii primei noastre reprezentative voi face cîteva notări care mi se par absolut necesare.

Voi arăta în puţine cuvinte condiţiile care au precedat prima întîlnire, aceea din Belgia, condiţii care au creat premizele celorlalte jocuri. Pentru noi antrenorii lotului, cele trei jocuri aveau o legătură. Ele alcătuiau un tot, deoarece fiecare consituia o etapă pentru următorul meci. Principal era jocul de calificare cu Grecia.

Selecţia s-a făcut avîndu-se în vedere randamentul din activitatea competiţională, Cupa Primăverii, în cele 7 etape, pe bază de rapoarte ale observatorilor speciali. Au fost urmăriţi 87 de jucători din care comisia de selecţie a reţinut 18.

Pregătirile au durat 12 zile. Cum s-au desfăşurat ele? Normal, adică metodic după principiile cunoscute azi de antrenori. Ideea tactică a fost jocul pe aripi, cu combinaţii rapide în adîncime şi finalizarea prin doi înaintaşi-centru, prezenţi în ultima fază într-una din „găurile" dinspre partea stîngă sau dreaptă a porţii adverse. Ceea ce se putea pregăti era ritmul de joc şi ideea tactică. Acestea au şi fost pregătite practic. Urmăream să obţinem claritate, vioiciune şi spontaneitate de la fiecare jucător. La antrenamente atacul a mers din ce în ce mai bine, dovedind că-şi însuşise bine ideea tactică.

Şi totuşi... Socotelile de acasă nu se potrivesc cu cele din tîrg! Invinşi cu 1-0 la Bruxelles! Consternare şi amărăciune. Cauza? Lipsa de finalitate a atacului. Simplu. Corespondentul agenţiei France-Press scria în încheierea comentariului său: **„Jocul a fost echilibrat şi romînii — în ciuda superiorităţii tehnice şi în jocul de cîmp — n-au putut să se impună din cauza lipsei de finalitate a liniei de atac."**

Ce factor a creat ineficacitatea liniei de atac? Este o boală cronică? Adversarul a provocat-o sau alţi factori? Să căutăm să dezlegăm problema.

Jocul începuse bine, cu acţiuni clare şi rapide pe extreme. Apărarea belgiană era uşor de străpuns şi golul plutea în aer. Atît că Ene se demarca lateral evitînd lupta şi străpungerile. Ozon, la rîndul lui, începuse corect jocul cu un plasament mai înapoia lui Ene, aproape de Tătaru căruia îi servea mingi bune. Din acel loc intra în „gaură" spre colţul stîng al porţii fără însă ca să tragă. Se vedea o uşoară rezervă la amîndoi Socoteam că pe măsură ce se vor încălzi, aceste simptome vor dispare. Poate mulţi din cititorii ziarului nu ştiu că nu ni s-a dat voie să facem obişnuita încălzire pe teren astfel că am fost siliţi să încălzim muşchii cu „Sloans" şi cîteva mişcări în cabină. Un handicap destul de serios şi după cum s-a văzut mai tîrziu, mai important decît presupuneam, căci deşi trecuseră 20 minute, timp arhisuficient pentru adaptarea organismului, ritmul nu creştea, împezimea şi adresa mişcărilor nu se îmbunătăţeau. Echipa noastră se apăra bine afară de partea stîngă unde Neacşu nu putea stăvili atacurile. Din această cauză atît Bone cît şi Apolzan erau prezenţi pe partea lui, provocînd spărturi, fiecare în zona lui. Şi golul a venit pe neaşteptate aşa cum s-a relatat. După noi, un gol aşa numit norocos.

Aceste deficienţe au dus la o tactică greşită cu pase scurte, laterale, încete, fără străpungeri. Ineficacitatea se manifestă deci ca urmare a acestui şir de fapte. După marcarea golului greşelile lui Ozon s-au înmulţit, plasamentul de autodemarcare al lui Ene s-a dovedit sterotip, iar Tătaru, parcă impresionat de jocul celor două „vîrfuri", a pierdut orice curaj acţionînd din urmă pînă în faţa fundaşului dreapta belgian Van Roy fără a-l depăşi.

Atacul în întregime se schimbase ca concepţie faţă de antrenamente. Ineficacitatea s-a datorat şi jocului cu 6 şi 7 apărători al belgienilor. De altfel, după joc, citeam în presa lor că: **„Jocul de apărare ermetică şi contraatac a derutat echipa romînă".** Tactica lor a reuşit mai bine ca a noastră datorită — poate — golului marcat întîmplător. Dacă noi am fi marcat, cu siguranţă că ei ar fi ieşit din apărare descurajaţi, iar atacul nostru ar fi prins încredere. Raportul de forţe s-ar fi schimbat.

La Moscova s-a mers pe aceeaşi idee tactică, însă luîndu-se unele măsuri de precauţie în apărare, dată fiind valoarea atacului echipei U.R.S.S. Se căuta a se obţine un ritm foarte ridicat şi o mare forţă de luptă, precum şi o tensiune nervoasă echilibrată. Aveam nevoie de încredere şi calm. Prin toate mijloacele practice căutasem a obţine acest preţios lucru. Totuşi, în primele minute de joc jucătorii nu erau nici calmi şi nici încrezători. Apărarea, în special Neacşu şi Bone, deveniseră temători, retrăgîndu-se din faţa atacului fără să atace. Consecinţa a fost că întreaga linie de halfi şi de fund forma o singură linie defensivă. Atacanţii sovietici ajungeau repede la poartă pe aripa dreaptă şi prin interul stîng, creînd momente de panică. Atacul nostru se concentrase pe dreapta, Tătaru nefiind jucat aproape deloc. Deşi atacul acţiona rapid şi în forţă, totuşi, combinaţiile erau timide, fără rafinament aşa că nu străpungeau linia de fund a sovieticilor.

Repriza a doua a marcat un alt joc, mai iute, mai orientat, mai clar şi mai eficace. Loviturile la poartă au devenit numeroase, mai puternice, „găurile" mai frecvente. Singura piedică: atacul condus tot pe partea dreaptă şi pe centru. Tătaru acţiona cu întîrziere, părea reţinut mereu. Golul marcat a produs un reviriment în ambele echipe. Era o mare diferenţă între jocul de la Moscova şi cel de la Bruxelles, deşi în unele aspecte avea ceva comun. Nu vreau să spun că valoarea tehnică a jocului a fost egală pe tot parcursul celor 90 de minute.

La Moscova noi am fost mulţumiţi deşi nu am atins sută la sută procentajul dorit. Este şi greu. Antrenorii nu au uitat cu acest prilej jocul final de la Atena. Erau clare două lucruri: 1. că **ideea de a pregăti echipa şi de a nu o schimba, dat fiind că elementele ce o alcătuiau se dovediseră a fi cele mai apte în acel moment, era valabilă;** 2. că există **deficienţe de ordin moral la jucătorii din partea stîngă a echipei (Neacşu, Tătaru, Ozon).**

Ideea tactică ieşea clar: **grecii vor ataca spre a cîştiga ultimul joc acasă.** Chiar dacă cu iugoslavii jucaseră contînd mai mult pe apărare, era de aşteptat că de astă-dată vor ieşi să atace daca nu vor reuşi printr-un contraatac în primele minute. De aceea, ne-am întărit apărarea. Ulterior, în joc, s-a văzut cîtă dreptate am avut. In primele minute am atacat noi, dar în repriza a doua grecii au început un atac cu 7 jucători susţinut timp de circa 20 minute.

Jocul de la Atena s-a desfăşurat în atmosfera celor două puncte. Era de aşteptat ca echipa care va păstra încrederea şi calmul fără a slăbi ritmul, va cîştiga. Pentru acest lucru era necesar ca pasele să fie date la om, iar combinaţiile să se facă cu pase scurte pe aripi. Din păcate, terenul îngust şi tare ca betonul nu a permis decît după o bună acomodare cu el, un control suficient. La condiţiile de teren trebuie adăugate şi cele ale jocului extrem de combativ, uneori periculos, al adversarului. Grecii atacau cu doi sau chiar trei inşi în serie, unul după altul, nerenunţînd la minge nici atunci cînd nu mai aveau o şansă normală. Desigur că această atitudine are urmări psihice: ferirea de adversar, jocul rezervat. Aş dori să menţionez spiritul de sacrificiu al lui Ene care în tot timpul jocului s-a „bătut" pentru minge cu toţi apărătorii greci şi în special cu stoperul Linoxilakis.

Dar spiritul acesta a fost prezent, în special după egalare, la toţi jucătorii noştri. Fără el, echipa nu ar fi reuşit să cîştige. Iată de ce jocul nu a fost atît de tehnic cum doreau spectatorii ateniені. Noi am spus mai sus că la fiecare joc predomină o calitate. De astădată, la Atena a predominat ceea ce aveam nevoie — şi nu din senin. Este meritul jucătorilor noştri. Ne-au dovedit pe rînd: la Bruxelles — tehnică, la Moscova — viteză, combativitate şi dîrzenie, la Atena, — sacrificiu.

Cele trei jocuri ne-au adus satisfacţii şi experienţă atît jucătorilor dar mai ales antrenorilor. Am reţinut oare ceva care să ne folosească în viitor? Cam acestea ne-am întrebat toţi cei trei antrenori. Şi cred că am reţinut — în mare — acestea:

1. RANDAMENTUL UNEI ECHIPE NAŢIONALE ESTE IN FUNCŢIE DE PREGATIREA AVUTA DE JUCATORI LA COLECTIV, DAR ŞI DE NIVELUL INTERNAŢIONAL AL FIECARUI JUCATOR, nivel care apare chiar după o scurtă pregătire în lot, pregătire dusă bineînţeles după principiile şi regulile metodicii moderne. Echipa noastră a dat un randament din ce în ce mai mare, mai ales ca forţă de luptă. **Menţinerea unei echipe este indicată dacă a fost just selecţionată şi întărită pregătirea ei în mod individualizat.**

2. SUDAREA COMPARTIMENTELOR INTRE ELE SAU A JUCATORILOR DEPINDE DE STILUL PERSONAL AL FOTBALIŞTILOR. Unii — chiar valoroşi — se încadrează greu în jocul altora sau îl schimbă, aceasta mai ales datorită particularităţilor psihice. Ozon, deşi un jucător de valoare, avînd tendinţe ca atare, atrage tot jocul spre el aproape pe nesimţite şi schimbă astfel tactica celorlalţi. Subordonarea unora mai timizi ajunge astfel un fapt împlinit care reduce potenţialul tehnico-tactic. Cînd Ozon dă randament, atunci el singur devine realizatorul, dar acest lucru este mai greu căci adversarul — cunoscîndu-l — îl anihilează.

Legătura între compartimente se face pe cale naturală după înţelegerea jucătorilor între ei şi prin antrenament. Partea noastră dreaptă formată din Zavoda II, Călinoiu, Constantin, Cacoveanu sau Anghel a dovedit o bună legătură, iar linia de halfi s-a înţeles atît cu linia de atac cît şi cu cea de fund, mai puţin cu atacul de pe partea stîngă şi chiar centrul. Linia de fundaşi este deficitară deocamdată pe stînga.

3. VARIAŢIA DE RANDAMENT A UNEI ECHIPE ESTE DATORATA FACTORILOR PSIHOLOGICI (IN SPECIAL), DEŞI EFORTUL DIN JOC ŞI ANTRENAMENTE ARE UN ROL DECISIV. Individualizarea este o metodă care poate rezolva problema dacă este bine înţeleasă. De obicei, lucrul individual constituie o individualizare, dar nu se confundă. La individualizarea fizică — tehnică — tactică se adaugă pregătirea psihică, morală, pe care nu numai antrenorii o fac ci şi conducătorii — arbitrii, publicul, mediul social etc.

4. INEFICACITATEA LINIEI DE ATAC ESTE O PROBLEMA CARE TREBUIE REZOLVATA LA COLECTIV. Ea este legată atît de plasamentul jucătorilor, deci de sistemul de joc, cît şi de tehnica trasului la poartă şi spiritul combativ eficace al jucătorului.

5. IDEEA TACTICA INTR-O ECHIPA NAŢIONALA DE FOTBAL IN FUNCŢIE DE ADVERSAR ESTE UN LUCRU PRINCIPAL CE TREBUIE PREGATIT DIN VREME. In jocurile internaţionale, jocul pe centru, pe tripletă este azi anihilat. Cu greu se poate străpunge o apărare cu mijloacele obişnuite la jocurile de campionat. **Trebuie ridicată gîndirea şi acţiunea tactică la un nivel mai ridicat odată cu tehnica de joc.**

Iată — pe scurt — cele mai principale concluzii dintr-o experienţă utilă a celor trei jocuri.

Fotbaliştii în vacanţă...

In sfîrşit, fotbaliştii bucureşteni au intrat în vacanţă... Fiecare echipă s-a grăbit să părăsească Capitala, îndreptîndu-se fie spre mare, fie spre munte. Cu greu am aflat destinaţiile şi itinerariile de vacanţă ale fotbaliştilor, aşa de repede s-au produs plecările!

C.C.A., între munte şi Deltă. *Fotbaliştii militari au pornit spre Poiana Stalin unde vor rămîne cîteva zile în totală odihnă. Apoi îi aşteaptă o plăcută excursie: în Deltă, pe care o vor vizita în amănunţime. După zilele de vacanţă... nautică, jucătorii echipei campioane vor reveni la Poiana Stalin completîndu-şi perioada de refacere. Spre sfîrşitul lunii vor avea loc şi primele antrenamente. In primele zile ale lui august C.C.A. va reveni la Bucureşti fiindcă la 5 august va susţine — probabil — meciul-revanşă cu echipa germană Vorwärts Berlin.*

Dar Dinamo? *In ceea ce priveşte pe dinamovişti, aceştia s-au împărţit în două grupe după preferinţe şi... indicaţiuni medicale. Astfel, în special cei tineri (R. Lazăr, Ufu, Popa etc.) îşi fac vacanţa la mare. Ene se duce la Borsec şi tot în localităţi de munte vor merge şi Călinoiu, Neagu, Nicuşor. Asemenea celor de la C.C.A. şi fotbaliştii dinamovişti se vor reîntîlni spre sfîrşitul lui iulie, cînd va începe „omogenizarea" grupului marin cu cel alpin în vederea... campionatului.*

Vacanţă individuală la Progresul. *In sfîrşit, fotbaliştii de la Progresul au plecat fiecare unde a dorit: la munte, la mare, în diferite localităţi balneo-climaterice:* „Fiecare dintre jucători şi-a făcut din vreme un plan pentru vacanţă, *ne spunea antrenorul Lupaş.* Noi n-am avut nimic împotrivă ca ei să-şi petreacă zilele de vacanţă unde doresc. Cred că în felul acesta vor veni cu mai mare poftă de lucru la reluarea antrenamentelor".

Despre Locomotiva *nu prea avem ce scrie pentru simplul motiv că marea majoritate a jucătorilor feroviari se află în aceste zile în drum spre Moscova cu echipa de tineret. Şi, deşi au de susţinut partide grele în cadrul turneului de-acolo, nu se poate spune că vor duce lipsă de surprize plăcute, pe care Moscova le rezervă din plin oaspeţilor ei.*

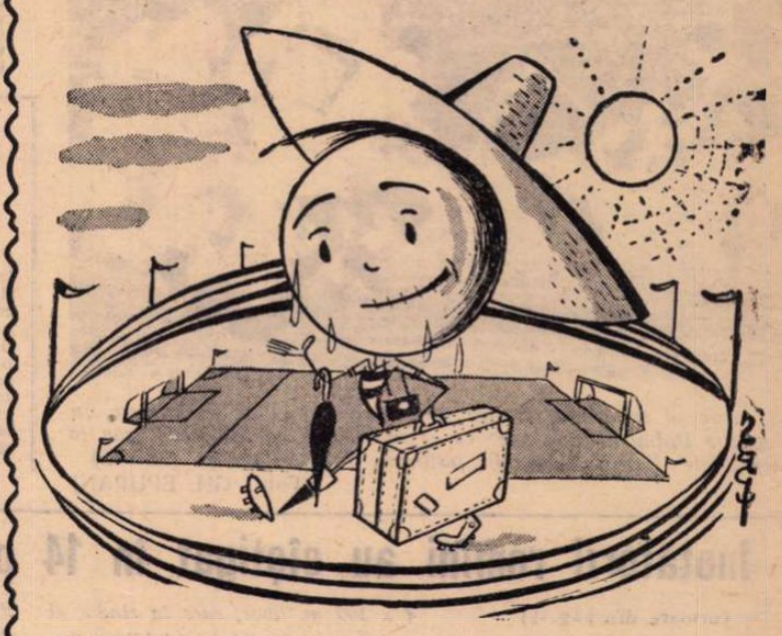

Şi acum, iubiţi spectatori, îmi daţi voie să plec şi eu în vacanţă!
(desen de NEAGU)

Pronosport

După cum s-a anunţat în comunicatul publicat ieri, concursul Nr. 28 (etapa din 14 iulie) a rămas numai cu opt întîlniri valabile şi conform art. 22 din regulament întregul fond de premii a fost reportat concursului Nr. 29 (etapa din 21 iulie a. c.). Bineînţeles, pentru concursul următor a fost reportat şi fondul pentru premiile speciale în obiecte (8 rezultate) aşa că la concursul din această săptămînă situaţia fondului de premii se prezintă astfel:

651.466 lei fond de premii reportat de la concursul următor.

8 motociclete (6 pentru participanţii cu cele mai multe variante cu 0 şi 2 prin tragere din urnă).

4 aragazuri prin tragere din urnă.

10 aparate de radio prin tragere din urnă. La aceste premii se va adăoga fondul de premii de la concursul Nr. 29.

Fireşte, în asemenea condiţiuni concursul Nr. 29 din 21 iulie este foarte interesant, promiţînd a avea unul din cele mai mari fonduri de premii din acest an.

Şi acum să facem cunoştinţă cu conţinutul programului concursului de duminică 21 iulie:

Primele 4 meciuri ale programului concursului Pronosport nr. 29 din 21 iulie sînt în realitate... două. Este vorba de întîlnirile dintre reprezentativele A şi B ale U.R.S.S. şi R. P. Bulgaria la care participanţii vor trebui să-şi indice pronosticurile atît la pauze cît şi finale.

Intîlnirea dintre formaţiile A (care se va disputa la Sofia începînd de la ora 18) va constitui desigur o reeditare a dîrzelor dispute pe care le-au oferit meciurile susţinute în 1952 (calificări J. O.) şi 1956 (semifinale J. O.) şi terminate cu acelaşi scor favorabil sovieticilor (2—1). De remarcat că atît la Helsinki cît şi la Melbourne în primele 45 de minute nici una din echipe nu a marcat nici-un gol. Va fi oare respectată tradiţia şi duminică dînd satisfacţie celor care vor trece „X" la pauză şi „2" la final. Iată un lucru care n-ar trebui să surprindă pe nimeni. Credem însă că este bine să dublaţi — (mai ales la final) — cu „1" care să concretizeze avantajul formaţiei gazdă.

Următoarele două pronosticuri trebuiesc indicate la întîlnirea reprezentativelor secunde ale U.R.S.S. şi R. P. Bulgaria (pauză şi final) care se va disputa la Moscova în nocturnă începînd de la ora 19,30. Dacă problema pronosticului la pauză este mai grea, pronosticul final se pare a fi solist „1".

Intîlnirea următoare — tot internaţională — se va disputa între cei mai buni jucători pînă la 20 de ani din R. D. Germană şi R. Cehoslovacă. Avantajul terenului poate fi hotărîtor, aşa că „1" trebuie trecut ca prim pronostic.

Meciul internaţional pe care-l va susţine Lokomotive Leipzig cu redutabila formaţie maghiară Honved Budapesta se pare că ne va da ocazia unui nou solist „2". Echipa budapestană nu mai are nevoie credem de nici o prezentare specială, valoarea ei fiind bine cunoscută. Deci „2". Un duel interesant îl va constitui meciul amical dintre Chemie Velfen — care are o comportare frumoasă în liga I (cat. B de la noi) şi Lokomotive Stendal formaţie destul de slabă din oberliga (cat. A de la noi). Indicăm „1" şi cel mult „X".

Ultimele 5 meciuri ale programului din 21 iulie fac parte din „Cupa de vară" a R.P.U. competiţie în care s-au disputat pînă acum două etape. Hatvani V.S.E. a promovat anul acesta în rîndul formaţiilor de cat. B, în timp ce Salgotarjani Vasas a terminat campionatul categoriei secunde pe locul 9 (din 16 echipe). Vom prefera ca pronostic de bază „X". Pronosticul cu care veţi dubla eventual „X"-ul îl lăsăm la alegerea dumneavoastră!... Egri S. C. şi Perecesi Banyasz s-au mai întîlnit deoarece amîndouă au făcut parte din grupa de răsărit a campionatului cat. B. Şi în tur şi-n retur Perecesi a învins cu 2—0 şi respectiv 3—1. Va reuşi oare să-şi refacă victoriile şi-n Cupa de Vară? Noi credem acest lucru posibil. O întîlnire în care gazdele marchează un uşor avantaj este cea dintre Budafoki EMTE şi Szalitok. In grupa de apus a cat. B 1956/57 Budafoki a terminat în tur la egalitate (2—2) şi a cedat cu 2—1 în retur. La acest meci cele mai indicate pronosticuri par a fi în ordine X şi 1. Din aceeaşi grupă a categoriei secunde au făcut parte şi echipele Csepel Auto şi V.K.S.E. După un meci nul în tur, V.K.S.E. a reuşit în retur să obţină victoria cu 3—1. Dorinţa de revanşă, avantajul terenului şi forma pare-se mai bună arătată de Csepel Auto în primele două etape ale Cupei de Vară sînt credem suficiente argumente pentru a indica „1" şi chiar solist. Ultimul meci programează pe Ozdi Vasas T. K. (a zecea clasată în campionatul cat. B grupa de răsărit) şi pe Bukkaljai Banyasz formaţie de curînd promovată în rîndul echipelor de categorie secundă. Deşi startul luat de gazde în Cupa de Vară nu-i deloc strălucit, credem totuşi că rutina îşi va spune cuvîntul. Cu atare nu putem acorda oaspeţilor prea multe şanse de victorie.